

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 26.05.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в закрито заседание на 26.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

като разгледа дело номер **11** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 64 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК.

Производството по делото е образувано по жалба на „В. - И.“ ДЗЗД, ЕИК[ЕИК], срещу ревизионен акт (РА) № Р-22002218005737-091-001/10.05.2019 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден с решение № 1911/14.11.2019 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ [населено място].

С разпореждане на съда от 07.01.2020 г. жалбата е оставена без движение и на жалбоподателя е указано в 7-дневен срок от съобщението да представи по делото доказателства за платена по сметка на АССГ държавна такса в размер на 50 лева. Съобщението е връчено на 10.01.2020 г., на посочения в жалбата адрес на Й. И. Г. – технически секретар. В дадения от съда срок не са изпълнени указанията за внасяне на държавна такса, поради което с определение № 743/28.01.2020 г., жалбата срещу оспорения ревизионен акт е оставена без разглеждане и производството е прекратено. Определението е връчено на 03.02.2020 г. на адреса на жалбоподателя, като е получено от В. Н. – технически секретар.

С молба вх. № 4689/11.02.2020 г. по описа на АССГ от „В. - И.“ ДЗЗД, чрез управителя П. Г., се иска възстановяване на срока за заплащане на държавна такса в размер на 50 лв. Изложено е, че посоченото разпореждане не е надлежно получено, тъй като съгласно чл. 29, ал. 6 от ДОПК съобщенията се връчват на лицето, негов представител или пълномощник, а Й. И. Г. не е определена да получава книжа, адресирани до „В. - И.“ ДЗЗД. Сочи се, че същата не е била изрично упълномощена да получава книжа и съобщения, адресирани до дружеството и поради този факт служителката не е предала съобщението и срокът е пропуснат.

Ответникът не изразява становище по молбата.

Въз основа на представените по делото доказателства и становищата на страните съдът приема следното:

Молбата за възстановяване на срока е процесуално допустима, като подадена в срока

по чл. 64, ал. 3 ГПК § 2 от ДР на ДОПК, а разгледана по същество е неоснователна. Правната регламентация на възстановяването на срокове за извършване на процесуални действия се съдържа в нормите на чл.64 и сл. ГПК, приложими на основание § 2 от ДР на ДОПК. Разпоредбата на чл. 64, ал. 2 ГПК урежда правото на страната, която е пропуснала установения от закона или определения от съда срок, да поиска неговото възстановяване, ако докаже, че пропускането се дължи на особени непредвидени обстоятелства, които не е могла да преодолее. В разглеждания случай жалбоподателят аргументира искането си за възстановяване на срока с твърдение, че не е бил надлежно уведомен за разпореждането на съда за внасяне на държавна такса, тъй като служителката, на която е връчен съдебният акт, не е била упълномощена да получава книжа и съобщения, както е регламентирано в чл. 29, ал. 6 от ДОПК.

Не са налице доказателства, а и твърдения на страната, които да обуславят извод, че пропускането на срока за отстраняване на констатираните в жалбата нередовности се дължи на особени непредвидени обстоятелства, които не е могла да преодолее. Разпоредбата на чл. 29, ал. 6 ДОПК, на която се позовава жалбоподателят, регламентира връчването на съобщения в административното производство (чл. 29, ал. 1 ДОПК), а не в съдебното, поради което същата не е приложима в случая. Нормите, регламентиращи реда за връчване на съобщения в съдебното производство, се съдържат в ГПК и АПК и се прилагат в съдебните производства по реда на ДОПК на основание § 2 от ДР на ДОПК. Според чл.38 от ГПК съобщението се връчва на адреса, който е посочен по делото, като в този смисъл е и разпоредбата на чл. 18а, ал. 8 вр. чл. 137, ал. 4 АПК. Според чл. 46, ал. 1 ГПК, когато съобщението не може да бъде връчено лично на адресата, то се връчва на друго лице, което е съгласно да го приеме. Друго лице може да бъде всеки пълнолетен от домашните му или който живее на адреса, или е работник, служител или съответно работодател на адресата. Лицето, чрез което става връчването, се подписва в разписката със задължение да предаде призовката на адресата. Нормата на чл. 50 от ГПК, която регламентира връчване на съобщения на търговци и юридически лица, в ал. 3 предвижда, че връчването на търговци и на юридически лица става в канцелариите им и може да се извърши на всеки служител или работник, който е съгласен да ги приеме. При удостоверяване на връчването връчителят посочва имената и длъжността на получателя.

От приложената по делото разписка се установява, че съобщението с разпореждането на съда от 07.01.2020 г. е връчено на 10.01.2020 г., на адреса, посочен в жалбата и е получено от Й. И. Г. – технически секретар, със задължение да го предаде на жалбоподателя. Следователно съобщението е било надлежно връчено на страната, след изпълнение на изискванията на чл. 46, ал. 1 и ал. 2 и чл. 50, ал. 3 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК. Обстоятелството, че служителката Г. не е упълномощена да получава книжа, адресирани до дружеството – работодател, е неотнормено и не обуславя нередовност на връчването, тъй като приложимите процесуални норми не предвиждат изискване за изрично упълномощаване на служител или работника за получаване на книжа. Напротив, както бе посочено по-горе в определението, разпоредбата на чл. 50, ал. 3 ГПК изрично регламентира, че връчването на търговци и на юридически лица става в канцелариите им и може да се извърши на всеки служител или работник, който е съгласен да ги приеме. Ето защо липсват основания да се приеме, че пропускането на срока за изпълнение на разпореждането за плащане на държавна такса се дължи на особени непредвидени обстоятелства, които страната не е могла да

преодолее.

По гореизложените съображения подадената молба за възстановяване на срока за изпълнение на съдебно разпореждане е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното Административен съд София – град, 3-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молба с вх. № 4689/11.02.2020 г. по описа на АССГ, подадена от „В. - И.“ ДЗЗД, с която се иска възстановяване на срока за заплащане на държавна такса по делото, указано с разпореждане от 07.01.2020 г.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: